

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC213
Zaaknummer Klachtencommissie 2010T054

datum uitspraak 02/10/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoekster,
bijgestaan door mr. M.J. de Witte, advocaat te Amersfoort,

te voldoen door:

het Bisdom 's-Hertogenbosch,
gevestigd te 's-Hertogenbosch,
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 4 oktober 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 16 mei 2011 met zaaknummer 2010T054, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 25 mei 2011 van verweerder, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 17 januari 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoekster aangaande de geleden vermogensschade. Verzoekster heeft hierop geantwoord bij brief van 14 februari 2013. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren en heeft dat gedaan bij brief van 7 mei 2013.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Het gezin waarin verzoekster opgroeide had het financieel niet breed. Wijlen [naam] (hierna te noemen: [naam]) was pastoor in de parochie in [plaats] waar het gezin van verzoekster toe behoorde. [naam] stopte de vader van verzoekster wel eens geld toe en in ruil daarvoor diende verzoekster als oudste dochter in het gezin soms op woensdag en of zaterdagmiddagen klusjes te doen voor [naam] in de kerk of de pastorie.

In of rond het jaar 1960, is verzoekster herhaaldelijk door [naam] seksueel misbruikt. Het misbruik bestond er uit dat [naam] haar vrij hardhandig en daardoor pijnlijk betastte over haar lichaam, waarbij hij haar ook in haar kruis greep. De deur van de sacristie werd daarbij op slot gedaan. Het betasten vond onder andere plaats wanneer zij heel dicht naast [naam] moest komen te staan aan een tafel en in een platenboek moest kijken. Het misbruik ging gepaard met angst, pijn, dreiging en geheimhouding, aldus verzoekster. Mede wegens de financiële afhankelijkheid van het gezin van de giften van [naam], durfde verzoekster over het misbruik met niemand te praten, aldus verzoekster.

Verzoekster was bij aanvang van het misbruik een jong tienermeisje dat nog op de lagere school zat. Het misbruik eindigde toen zij naar de Middelbare school ging en geen tijd meer had voor klusjes.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoekster heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 16 mei 2011 (zaaknummer 2010T054) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 25 mei 2011, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Commissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoekster

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 17 januari 2013 is namens verzoekster door mr. De Witte voornoemd bij brief van 14 februari 2013 de vermogensschade van verzoekster nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld. Verzoekster heeft na voltooiing van haar opleiding tot onderwijzeres kortstondig op een basisschool gewerkt. Dit werk heeft zij - mede na een confrontatie met een leerling die seksueel was misbruikt - op psychische gronden niet langer kunnen continueren. Verzoekster is wegens de psychische gevolgen van het seksueel misbruik in 1972 (zij was toen 26 jaar) volledig (80 tot 100%) arbeidsongeschikt verklaard, hetgeen in 1990 bij een herkeuring is bevestigd. Zij heeft in de loop van haar leven diverse suïcide pogingen gedaan en is wegens haar psychische toestand opgenomen geweest.

Het verlies aan arbeidsvermogen bedraagt alleen al vanaf 1990 tot aan maart 2011 (het moment dat verzoekster 65 jaar werd) €107.225,00, het verlies aan arbeidsvermogen vanaf 1972 en de misgelopen pensioenopbouw nog daargelaten.

Concluderend stelt verzoekster dat haar aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor zij voor een door de Compensatiecommissie uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 7 mei 2013 gereageerd en te kennen gegeven af te zien van het geven van een inhoudelijk oordeel.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 Bij -ondermeer - een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is, kent de Compensatieregeling in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn en dient er, aldus de toelichting op artikel 5, zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden.

4.5 De Compensatiecommissie is van oordeel dat verzoekster voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zonder gerede twijfel sprake is van een causaal verband tussen enerzijds het haar aangedane seksueel misbruik en anderzijds de uitval op en uiteindelijk verlies van haar werk en de (volledige) arbeidsongeschiktheid gedurende haar leven. Eveneens is voldoende aannemelijk is gemaakt dat zij dientengevolge substantiële vermogensschade heeft geleden.

4.5.1 causaal verband: De Compensatiecommissie baseert zich voor dit oordeel op de brief d.d. 7 november 1991 van [naam] (psychiater) gericht aan de huisarts, waarin melding wordt gemaakt van de negatieve jeugdervaring van het seksueel misbruik rond haar 10^e en 11e jaar en waarin een somatoforme stoornis wordt gediagnosticeerd en een langdurige deeltijd behandeling wordt geadviseerd. Ook de verklaring d.d. 17 juni 1992 van [naam] (psychotherapeut) legt de Compensatiecommissie ten grondslag aan haar oordeel. Ook in die verklaring wordt het grensoverschrijdende erotische gedrag van de pastoor van de parochie, waartoe verzoekster destijds behoorde, genoemd als onderliggende oorzaak voor de later psychische problemen, waarmee verzoekster kampt. Mevrouw [naam] (huisarts) legt in haar verwijzingsbrief van 1 april 2011 gericht aan de verzekeraar eveneens een verband tussen de langdurige ernstige problematiek en het verzoekster in haar jeugd aangedane seksueel misbruik. Dit verband wordt ook gelegd in de verklaringen van haar voormalig huisarts [naam] van 25 maart 2011, alsmede in de verklaring d.d. 27 maart 2011 van haar fysiotherapeut mevrouw [naam]. Hoewel deze laatste twee verklaringen zijn opgesteld door (voormalige) eigen behandelaren van verzoekster met het oog op de onderhavige procedure, dicht de Compensatiecommissie daaraan waarde toe vanwege het feit dat de inhoud van deze verklaringen wordt ondersteund door de andere (meer objectieve) bewijsstukken, zoals hierboven genoemd.

Samenvattend kan uit de overgelegde stukken afgeleid worden dat verzoekster haar leven lang geconfronteerd is geweest met een forse psychische/psychiatrische problematiek (waarvoor opname en langdurige behandeling noodzakelijk is geweest) en dat gevoelens van nood haar hebben aangezet tot diverse suïcidepogingen. Het seksueel misbruik is daarvan de onderliggende oorzaak, dan wel de aanleiding geweest.

4.5.2 substantiële schade: Uit de overgelegde stukken, waaronder het geneeskundig onderzoek van het ABP d.d. 22 augustus 1972 blijkt dat verzoekster reeds toen voor 80 % of meer arbeidsongeschikt is verklaard wegens psychiatrische problematiek (angsthysterische depressie, suïcide pogingen). Vanaf 1986 is verzoekster toch weer (kortstondig en op een bescheiden basis) teruggekeerd in het arbeidsproces maar bij besluit van 13 juni 1990 is haar arbeidsongeschiktheid van 80 tot 100 % ongewijzigd vast gesteld voornamelijk op psychische gronden.

De Compensatiecommissie acht het aannemelijk dat de schade wegens verlies van arbeidsvermogen over de periode van 1990 tot 2011 reeds meer bedraagt dan het maximum toewijsbare bedrag aan compensatie. Daarbij zijn de vermogensschade geleden over de periode van 1972 tot 1990, alsmede gedeelde pensioeninkomsten buiten beschouwing gelaten. Ten overvloede zij opgemerkt dat ook een eventuele, voorafgaande aan het seksueel misbruik reeds bestaande, verhoogde kwetsbaarheid van verzoekster (een zogenaamde predispositie) niet in de weg pleegt te staan en ook in haar geval niet in de weg staat aan de vergoedingsverplichting van verweerder.

4.6 Het voorgaande in onderling verband bezien, brengt de Compensatiecommissie tot de conclusie dat zonder gerede twijfel aannemelijk is dat substantiële vermogensschade wegens

verlies van arbeidsvermogens is ontstaan, die voortvloeit uit het seksueel misbruik. Alleen deze vermogensschade al overschrijdt het in categorie 5 van de compensatieregeling genoemde maximale compensatiebedrag. Dit brengt de Compensatiecommissie ertoe verweerder te adviseren om in het onderhavige geval de maximale financiële compensatie aan verzoekster te betalen.

4.7 Verzoekster heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand inclusief 6% kantoorkosten en BTW voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van €6.226,40.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten rechtsbijstand geschiedt zonder dat van verzoekster finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoekster in categorie 5 en adviseert verweerder aan verzoekster een bedrag van €100.000,- te betalen, alsmede aan de advocaat van verzoekster ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €6.226,40, beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 02/10/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter